

MİMARLIK EĞİTİMİNDE KORUMA ve TARİHİ ÇEVRE BİLİNCİ

Ülke ölçeğinde çok zengin bir kültürel mirasa sahip olunmasına rağmen istenilen düzeyde bir korumanın sağlanamamış olması her eğitim düzeyinde yeterli bir koruma bilincinin verilememesiyle paralellik gösterir. Mahalli koruma yöntemleriyle Avrupalı teknikler arasında gidip gelen, ülkemize özgü çözümlerin ortaya konulmadığı bir koruma anlayışı kültürel varlıkların ve bir bütün olarak da tarihsel çevrenin tahribatını hızlandırmakta, bu konuda yapılan olumlu girişimleri sonuçsuz bırakmaktadır.

Bu bağlamda, profesyonel düzeyde koruma bilincinin verildiği üniversite eğitimi, konunun kuramsal ve uygulama yönüyle detaylandırılması bir zorunluluk haline gelmiştir. Tek yapı ölçeğinden tarihi çevre koruma bilincine yönelmiş bir koruma anlayışını etkinleştirmenin yolu bu eğitimden geçmektedir.

Helen ve Roma devirlerinden başlayarak günümüze kadar gelen tarihi çevre olgusu, bugün sanayi devriminin, değişimi hızlandırmasına paralel olarak, çevrenin eski ve yeni bileşenleri arasındaki aykırılığın arttırmasıyla bir kargaşa içerisine girmiştir. Biçimler değişerek, sanayi çağını yansıtan mimarlık biçimlerini ve sanayi ürünlerini kullanan kentler oluşmuştur.

Oysa tarihsel çevre, mimari ve kentsel değerlerin yanı sıra kültürel ve belgesel nitelikleriyle de kültürel kimliğin oluşması ve tarihsel sürekliliğin sağlanması için vazgeçilmez bir unsurdur.

Ülkemizde tarihsel çevre bilinci kuramsalın dışına çıkamamakta, pratize edilebilme imkanı bulamamaktadır. Gelişmekte olan bir ülke olması sebebiyle Türkiye, kültürel ve ekonomik yönde kendisine özgü sorunları içerisinde bulunması nedeniyle koruma bilincine, özgün çözümler üreterek ulaşabilecektir.

Bu bağlamda, varolan kültürel mirasın tek yapı ölçeğinden kent ölçeğine kadar tarihi çevre bilinci içerisinde, uluslararası, ulusal yasa ve yönetmelikler düzeyinde özgün çözümler çerçevesinde korunması ilkelerinin anlatılması ders konusunu oluşturacak daha sonraki çalışma hayatında bir ön bilgiyi oluşturacaktır.